

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Vici Roščić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Joška Pavlova, Kaštel Gomilica, Franje Tuđmana 72, OIB: 70951424686 i tužiteljice Dinke Vasiljević, Espalater Dr. Mission Viejo, 92691 California, SAD, OIB: 91394181451, oboje nasljednici ranijeg tužitelja Ante Pavlova i oboje zastupani po punomoćniku Juri Grbavcu, odvjetniku u Splitu, protiv tužene Ann Michelle Brendell, 4301 N. 21st Street Unit 27, Phoenix, Arizona USA, OIB: 32576193363, nasljednice ranijeg tuženika Ljubomira Careva, zastupane po punomoćniku Goranu Katuri, odvjetniku u Splitu, radi ispravka uknjižbe, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 12. listopada 2026. u prisutnosti tužitelja ad.1. s zamjenikom punomoćnika Biankom Franin Pećarica, odv. u Splitu te tužene i njenog punomoćnika Gorana Kature, odv. u Splitu, dana 13. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Utvrđuje se da su tužitelji naspram tužene kao pravne slijednice Ljubomira Careva pok. Pavla, na jednake dijelove vlasnici nekretnine koja je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižnog odjela Kaštel Lukšić, za k.o. Kaštel Gomilica, upisana u zk. ul. 1837, opisana kao čest. zem. 1723, Priovo, voćnjak površine 2013 m², što je ona dužna priznati i trpjeti te su ovlašteni tužitelji na temelju ove presude uknjižiti pravo (su)vlasništva na predmetnoj nekretnini za cijeli suvlasnički dio koji se odnosi na tuženu i njezine pravne prednike (Ljubomir Carev pok. Pavla) bez ikakve njezine daljnje suglasnosti ili odobrenja, uz istovremeni izbris istog prava s imena tužene i svih njezinih pravnih prednika.

II/ Dužna je tužena nadoknaditi tužiteljima parnični trošak u iznosu od 20.839,48 eura u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe, zajedno s zateznom kamatom koja teče od 13. listopada 2026. pa do isplate.

O b r a z l o ž e n j e

1.Kod ovoga suda zaprimljena je 20.3.1978. tužba tužitelja Ante Pavlova Jozina, protiv tuženika Ljubomira Careva pok. Pavla i Dinka Dominika Careva pok. Pavla, radi ispravka uknjižbe predmet koje su čest. zem. 908 ZU 791 k.o. Kaštel

Gomilica za ½ dijela, čest. zem. 1102/48 ZU 549 k.o. Kaštel Gomilica za ½ dijela i čest. zem. 237 ZU 314 k.o. Kaštel Kambelovac za 10/24 dijela.

2.Pravomoćnom i ovršnom presudom zbog izostanka ovog suda od 9.5.1978. usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

3.Podneskom od 4.2.2016. predlagateljica Anna Michelle Brendell predložila je ukidanje potvrde pravomoćnosti i ovršnosti na naprijed navedenoj presudi od 1978. te ukidanje iste u cijelosti.

4.Podneskom od 30.5.2016. predloženici Joško Pavlov i Dinka Vasiljević rođena Pavlov usprotivili su se naprijed navedenom prijedlogu predlagateljice u bitnome navodeći kako postupovna pravila parničnog postupka koja su bila na snazi 1978. nisu predviđala mogućnost ukidanja klauzule pravomoćnosti, te da su svi rokovi i sva sredstava predviđena tom pravilima istekli te je osporavana presuda postala apsolutno pravomoćna.

5.Podneskom od 6.6.2016. predloženici Joško Pavlov i Dinka Vasiljević osporili su aktivnu legitimaciju predlagateljice s obzirom da nije priložila rješenje o nasljeđivanju, a pok. Ljubomir Carev imao je i druge djece.

6.Podneskom od 15.2.2017. predlagateljica Ann Michelle Brendell dostavila je sudu daljnju dokaznu dokumentaciju na okolnost aktivne legitimacije, pozivajući se da je jedina nasljednica pok. Ljubomira Ratimira Careva.

7. Podneskom od 27.4.2017. predloženici Joško Pavlov i Dinka Vasiljević ponovno ističi prigovor nedostatka aktivne legitimacije predlagateljice ističući da ne raspolaže rješenjem o nasljeđivanju suda Republike Hrvatske s obzirom da se radi o nekretninama na njenom teritoriju, te osporio valjanost priložene oporuke.

8.Rješenjem ovog suda od 28.2.2019. odbijen je prijedlog tužene Ann Michelle Brendell za ukidanje potvrde pravomoćnosti i ovršnosti od 4.2.2016. kao neosnovan.

9.Odlučujući po žalbi predlagateljice Županijski sud u Varaždinu rješenjem GŽ-1649/2019 od 8.11.2019. ukinuo je prvostupanjsko rješenje od 28.2.2019. i predmet vratio ovom sudu na ponovni postupak.

10.Na ročištima od 19.2.2020. i 3.6.2020. odlučeno je pribaviti podatke MUP-a o prebivalištu prednika tužene i izvesti dokaz grafološkim vještačenjem po vještaku Marijanu Krajini.

11.Vještak za rukopise i dokumente Marijan Krajina izradio je 4.4.2022. i 2.10.2024. nalaz i dopunu nalaza i mišljenja iz kojih proizlazi da Ljubomir Carev ne bi bio potpisnik dostavnica koje se odnose na sudsku dostavu pismena u predmetu IP-423/78.

12.Rješenjem ovog suda od 25.10.2024. ukinute se potvrde pravomoćnosti presude zbog izostanka i presuda zbog izostanka IP-423/78 od 9.5.1978.

13.Odlučujući povodom žalbe tužitelja protiv prednjeg rješenja, Županijski sud u Varaždinu rješenjem broj GŽ-150/2025-2 od 18.2.2025. potvrdio je prvostupanjsku odluku u dijelu koji se odnosi na ukidanje klauzule pravomoćnosti, dok ju je ukinuo u dijelu koji se odnosi na ukidanje presude zbog izostanka od 9.5.1978., navodeći da se za to nisu ispunili uvjeti jer je istu potrebno dostaviti nasljednicima pok. Ljubomira Careva, budući o njihovoj procesnoj aktivnosti, odnosno urednosti dostave sporne presude, ovisi tijek daljnjeg postupka.

14.Predlagateljica je po dostavi prvostupanjske presude od 9.5.1978. dana 28.4.2025. izjavila žalbu protiv iste.

15.Rješenjem GŽ-1634/2025-2 od 7.7.2025. Županijski sud u Splitu proglasio se nenadležnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

16.Rješenjem Županijskog suda u Varaždinu GŽ-955/2025-2 od 18.9.2025. kojeg je ovaj sud zaprimio 8.10. 2025., prihvatio je žalbu tuženice Ann Michelle Brendall te ukinuo presudu zbog izostanka od 9.5.1978. u odnosu na tu tuženicu, dok je u odnosu na tuženika Dinka Careva prvostupanjska presuda zbog izostanka ostala neizmijenjena.

17.Po uputi Županijskog suda u Varaždinu GŽ-955/2025-2 od 18.9.2025. tužba od 20.3.1978. otpremljena je tuženoj Ann Michelle Brendell radi podnošenja odgovora na tužbu.

18.Podneskom od 19.11.2025. tužena je u cijelosti osporila tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja. Navodi kako tužitelji ni njihovi prednici nisu stvarni vlasnici nekretnina navedenih u tužbi već ih je njen prednik stekao nasljeđivanjem iz svojih roditelja, slijedom čega je upisan kao vlasnik u zemljišne knjige u odgovarajućem suvlasničkom dijelu. Prednik tužene da je 1950. odselio u SAD gdje se zaposlio kao liječnik u bolnici Santa Barbara, gdje je živio do svoje smrti 31.8.2002. Prvenstvenim i isključivim izvršiteljem te povjerenikom njegove oporuke da je proglašena supruga Gabrielle Ducima Carev, majka tužene u odnosu na svu imovinu. Ista da je u međuvremenu preminula nakon čega je sukladno oporuci i posljednjoj izjavi volje sva ostavinska zaklada izuzev pokretne imovine raspodijeljena prema specifikacijama iz prednjih točaka oporuke upravo tuženoj koja je imenovana izvršiteljem oporuke. Iz sadržaja oporuka roditelja tužene da je razvidno kako su istima obuhvaćene predmetne nekretnine kao dio zaklade čiji je krajnji i isključivi nasljednik upravo tužena, koja je shodno tome suvlasnik predmetnih nekretnina. Stoga da su navodi tužitelja o stjecanju prava vlasništva tih nekretnina nasljeđivanjem paušalni, nelogični i neutemeljeni. Prednik tužitelja da je u tužbi iz 1978. naveo adresu Ljubomira Careva u Republici Hrvatskoj iako je znao da u njoj ne boravi, budući su ostali u kontaktu jer je pok. Ljubomir Carev niz godina financijski pomagao prednika tužitelja i njegovu obitelj, šaljući im redovni mjesečni novčani iznos od 1.500,00 dolara. Tužitelj da je u tužbi navodio kako je vlasnik predmetnih nekretnina bez dostavljanja dokaza pretpostavljajući kako mu neće biti potrebni jer će tuženik tužbu primiti na fiktivnoj adresi, te se istoj neće moći protiviti.

19.Podneskom od 7.1.2026. tužitelji su specificirali, ispravili i dopunili tužbu te povukli dio tužbenog zahtjeva. Označili su VPS u iznosu od 40.000,00 eura. Ističu kako su im ukidanjem klauzule pravomoćnosti teško povrijeđena prava, posebno

imajući u vidu činjenicu da su predloženi svjedoci iz tužbe od 1978. Vicko Čurlina, Marinko Damjanov i Lovre Tangar preminuli, pa je time tužiteljima onemogućen pristup sudu. Kao pravni osnov tužbenog zahtjeva ističu nasljeđivanje, dosjelost i nasljeđivanje, te samostalno dosjedanje. Činjenično se nadopunjuje tužba uz navod da je čest. zem. 1723 (ranije 908) k.o. Kaštel Gomilica, gdje su tužitelji upisani kao suvlasnici s Kuzmom Carev, bila vlasništvo pok. Anke Carev rođene 1889. a umrle 1977., koja ju je stekla od svog supruga Pave Careva i ustupa sinova Dinka i Ljubomira Careva. Anka Carev rođena Čučuk (baka tužene i majka pok. Ljubomira Careva) i Jovanka Pavlov rođena Čučuk (baka tužitelja i majka Ante Pavlova) da su bile sestre rodom iz Šibenika koje su se udale u Kaštel Gomilicu. Jovanka Čučak da se udala za Jozu Pavlova s kojim je dobila sina Antu, oca tužitelja, te da je pri porodu umrla pa su Jozo i Ante Pavlov nastavili život u zajednici s njezinom sestrom Ankom Carev. Anka Carev da se udala za Pavu Careva koji je preminuo 1934. te s njim dobila dva sina, Dinka i Ljubomira, oca tužene, koji se nakon Drugog svjetskog rata nikada nisu vratili kući. Ljubomir Carev da se u Drugom svjetskom ratu borio na strani četnika, da je iza rata pobjegao u Ameriku i nikada se nije vratio u RH. Njegova majka Anka Carev da je ostala živjeti u zajednici s mužem svoje sestre, Jozom Pavlovom i njegovim sinom Antom, koji su o njoj skrbili do kraja života, s time da je zadnjih pet godina života bila potpuno nepokretna. U njenoj obitelji da nije sporno kako sve nekretnine u vlasništvu pok. supruga Pave Careva pripadaju njoj s obzirom da se njeni sinovi nikada neće vratiti u RH. Kako se sama nije mogla skrbiti o tom zemljištu da je 50-tih ili 60-tih godina prošlog stoljeća prenijela vlasništvo svojih nekretnina na oca tužitelja Antu Pavlova, a akt darovanja da je potvrđen pravomoćnom odlukom ovog suda Pst-370/2012, te se predlaže koristiti iskaze iz tog postupka, jer većina više nije živa. Takva odluka da je bila logična i pravična s obzirom da je Anka Carev živjela s obitelji Pavlov koji su je pomagali i uzdržavali, te joj bili najbliža rodbina u RH. Anka Carev da je umrla u kući Ante Pavlova i pokopana u njihovoj obiteljskoj grobnici zajedno s pok. Antom Pavlovom. O bliskosti da govori činjenica što je tužiteljica ad.2. ime dobila po drugom sinu Anke Carev. Ljubomir Carev da je bio zahvalan Anti Pavlovu što pomaže i uzdržava njegovu majku te mu nikada nije osporavao pravo vlasništva predmetne nekretnine, da su održavali bliske rodbinske kontakte čitavog života, a Ljubomir da je bio svjestan postojanja presude IP-423/1978. Tako da je Ante Pavlov desetljećima prije smrti Anke Carev kao vlasnik koristio, održavao i obrađivao cijelu nekretninu koja je predmet spora, na koju su nekada bile trešnje, a danas su ostale masline i smokve, te da je bio u kontinuiranom, kvalificiranom i nikad osporavanom posjedu. Nekoliko godina prije smrti kada je postao nesposoban da se brine o sebi, da je sve zemlje prepustio djeci te da tužitelj ad.1. i danas na tim zemljama ubire masline i smokve. Nasljednici Ljubomira Careva da nikada nisu pokrenuli ostavinski postupak iza njegove smrti u RH, niti su njegovu nekretninu prijavili kao ostavinsku imovinu, niti ju je isti spomenuo u svojoj oporuci. Predloženo je da sud donese presudu kojom će utvrditi da su tužitelji na jednake dijelove vlasnici čest. zem. 1723 ZU 1837 k.o. Kaštel Gomilica.

20. Tužena se usprotivila uređenom tužbenom zahtjevu tužitelja podneskom od 26.1.2026. osporavajući isti u cijelosti pozivom na odredbu čl. 159. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, upirući na to da tužitelji nisu poštjeni posjednici predmetne nekretnine. Ističe kako tužitelji mijenjaju činjenični osnov tužbe iz 1978. godine te se pozivaju na dosjelost kao osnov stjecanja vlasništva, a pritom da nemaju niti jednu ispravu iz koje bi proizlazilo njihovo pravo vlasništva predmetne nekretnine, odnosno niti jedna isprava iz koje bi proizlazilo da je pok. Anka Carev za

života prenijela vlasništvo predmetnih nekretnina tužitelju. Ista da nije mogla predniku tužitelja prenijeti vlasništvo predmetnih nekretnina na bilo koji način, budući nikada nije bila vlasnica istih, već je to bio prednik tužene pok. Ljubomir Carev. Predmetna čestica da niti prema povijesnom ZK izvatku nije bila vlasništvo pok. Anke Carev prednik tužitelja pok. Ante Pavlov da je od trenutka navodnog stupanja u posjed predmetnih nekretnina znao, odnosno imao razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed niti vlasništvo predmetnih nekretnina, tako da nije bio pošten posjednik i stoga se tužiteljima ne može uračunati u rok potreban za stjecanje dosjeloosti posjedovanje predmetnih nekretnina od strane pok. Ante Pavlova. Tužiteljima da je rok za dosjeloost mogao početi teći od trenutka smrti njihovog prednika koji je preminuo 30.6.2008. odnosno u trenutku otvaranja nasljedstva iza smrti njihovog oca, te bi u najpovoljnijem slučaju, kao kvalificirani posjednici desetogodišnji rok dosjedanja protekao u lipnju 2018. Pošten posjednik da prestaje biti pošten u trenutku kad sazna da nema pravo na posjed, u kojem trenutku mu prestaje teći rok dosjeloosti, a u konkretnom slučaju to je trenutak zaprimanja prijedloga za ukidanje klauzule pravomoćnosti i ovršnosti u ovom postupku, kao i zapremanjem brisovne tužbe, u oba slučaja izvršeno u travnju 2016., pa tužitelji nisu mogli steći vlasništvo predmetnih nekretnina dosjelošću.

Tužena se podneskom od 26.2.2026. očitovala u pogledu uređenog tužbenog zahtjeva tužitelja iz podneska od 7.1.2026. u pogledu djelomičnog povlačenja tužbe, na način da se ne protivi istom.

21.Rješenjem ovog suda od 12.3.2026. utvrđeno je kako su tužitelji povukli tužbu u odnosu na čest. zem. 1102/48 k.o. Kaštel Gomilica i čest. zem. 237 k.o. Kaštel Gomilica

22.U postupku su izvedeni dokazi pregledom spisa ovog suda P-508/16, Pst-370/12, zk izvatka za čest. zem. 908 ZU 791 k.o. Kaštel Gomilica od 15.2.1978., zk izvatka za čest. zem. 237 ZU 314 k.o. Kaštel Kambelovac od 23.1.1978., čest. zem. 1102/48 ZU 549 k.o. Kaštel Gomilica od 20.1.1978., presude zbog izostanka ovog suda IP-423/78 od 9.5.1978., rodnog lista Ljubomira Ratomira Careva od 4.2.2016., izvješća Policijske Uprave Splitsko - dalmatinske od 10.3.2016., preslike putovnice Ljubomira Ratomira Careva, te osobnih dokumenata Ljubomira Careva, rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Kaštel Lukšiću broj O-224/08 od 24.9.2008., zk izvatka za čest. zem. 908 ZU 1295 k.o. Kaštel Gomilica od 4.2.2016., pismena tužene upućena Policijskoj Upravi Splitsko – dalmatinskoj od 3.2.2016., ovjerene poruke Gabrielle D. Carev od 12.6.2001., oporuke Ljubomira Careva od 11.1.1994., rodnog lista i isprava o identitetu tužene, smrtovnice pok. Ljubomira Careva, isprave i dokumentacija s potpisima Ljubomira Careva, izvješća Policijske Uprave Splitsko Dalmatinske od 5.3.2020., zahtjeva upućenog Državnoj geodetskoj upravi od strane tužitelja od 16.12.2025., povijesnog zk izvatka za predmetnu čest. zem., izjave Marije Lerinc iz Kaštel Gomilice ovjerene kod javnog bilježnika Tatjane Perić broj Ov-27/2026 od 5.1.2026., izjave Rajke Pavlov i Vilme Braškin ovjerene kod javnog bilježnika Mirjane Popovac broj O-5/2026, izjave Tonka Golemaca iz Kanade od 12.4.2016., izjave Siniše Vukšića od 10.5.2016. ovjerene od strane javnog bilježnika Ines Kordich SAD, Savezna država Californija, općina Los Angeles, fotografija, osmrtnice iza smrti pok. Anke Carev, potvrde Grada Kaštela, odsjeka za upravljanje i održavanja groblja od 16.12.2025., rješenja o nasljeđivanju O-197/77 od 13.6.1977., izjave Nikole Čučuka od 29.2.2026., ovjerene od strane javnog bilježnika Clara

Digiuseppe, Los Angeles, Californija, vještačenjem po vještaku grafološke struke Marijanu Krajni, vještačenjem po vještaku geodetske struke Anti Bošnjaku, saslušanjem svjedoka Vilme Braškin, Marije Lerinc, Kuzme Careva, Slavice Carev, Velimira Pavlova, Miroslava Golemac, Ivane Pavlov, Mirele Carev Alviž, Duje Pavlova, te saslušanjem parničnih stranaka.

23. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

24. U postupku je trebalo raspraviti i utvrditi je li osnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim traže da se utvrde vlasnicima čest. zem. 1723 ZU 1837 k.o. Kaštel Gomilica površine 2013 m², iako je njihov prednik uknjižen kao vlasnik iste temeljem presude ovog suda IP-423/78 od 9.5.1978., a oni kao njegovi nasljednici temeljem rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Kaštel Lukšiću O-224/08, no navedena presuda ukinuta je odlukom Županijskog suda u Varaždinu GŽ-955/2025-2 od 18.9.2025.

25. Sud je u postupku izveo dokaze saslušanjem svjedoka predloženih od strane parničnih stranaka, saslušanjem stranaka, očevitom na predmetnoj nekretnini i vještačenjem po vještaku geodetske struke te pregledom priloženih isprava.

26. Saslušane svjedokinje Vilma Braškin i Marija Lerinc, u bitnome navode kako se predmetna čestica nalazi u Kaštel Gomilici, te da je u vlasništvu tužitelja i prethodno njihovog oca Ante Pavlova, koji je kao dijete ostao bez majke te ga je čuvala i odgojila majčina sestra Anka Carev. Anki Carev da je jedan sin poginuo u Drugom svjetskom ratu, a drugi da je pobjegao nakon tog rata jer se kako navodi vještakinja Braškin nije našao na pravoj strani povijesti, odnosno bio je pripadnik četničkih postrojbi, kako navodi vještakinja Marija Lerinc, po zanimanju politologinja, kojoj izučavanje povijesti spada u okvir struke. Obe svjedokinje mještanke su Kaštela i svoja saznanja crpe iz mjesnog narativa naime, obje iskazuju kako je u mjestu gdje žive tužitelji i gdje su smještene predmetne nekretnine opće poznato kako je vlasnica tih nekretnina bila Anka Carev koja ih je darovala Anti Pavlovu, sinu svoje pokojne sestre, ocu tužitelja. Tako, svjedokinja Braškin u dobi od 70 godina navodi točan smještaj predmetne parcele i da je ina istoj viđala Antu Pavlova gdje nosi povrće s iste. Svjedokinja Marija Lerinc navodi kako je u mlađim danima odlazila na ovu česticu brati trešnje. Ova svjedokinja obitelj tužitelja poznaje od 1984. kada je doselila u neposrednu blizinu, te navodi kako je pok. Ante Pavlov govorio kako sve šta ima duguje teti Anki Carev. Obe svjedokinje navode kako tužitelja ni njegove prednike nikada nitko treći, niti tužena niti njeni prednici, nisu ometali u posjedovanju predmetne nekretnine. Jednako iskazuje i svjedok Velimir Pavlov, koji nije u srodstvu s tužiteljima iako nose isto prezime, dakle ovaj svjedok navodi kako su predmetna čestice u vlasništvu Ante Pavlova, i da je cijeli život mislio kako je riječ o vlasništvu prednika tužitelja, jer se u mjestu zna što kome pripada. Ovaj svjedok saslušan je u dobi od 76 godina. saslušani svjedok Miroslav Golemac u srodstvu je s tužiteljem, njegov otac i majka tužitelja su brat i sestra. Navodi kako su kao djeca on i brat dolazi u Kaštela kod rođaka svakog ljeta od ranog djetinjstva na ljetovanje, te da su s ocem tužitelja odlazili na predmetnu nekretninu gdje su brali trešnje, smokve, čupali korov, zalijevali trešnje i smokve, da se na zemlji nalazilo nešto maslina, dok se povrća ne sjeća. Ovaj svjedok nema saznanja o načinu stjecanja vlasništva predmetne čestice od strane pok. Ante Pavlova, no tvrdi ako nikada nitko treći nije došao da ga uznemirava tvrdeći da se radi o njegovom vlasništvu.

27.Spisu prileže i pisane izjave svjedokinja Marije Lerinc, Vilme Braškin i Rajke Pavlov u kojim iste u bitnome navode kako je Ante Pavlov skrbio o svojoj teti Anki Carev koja je pred kraj života bila teško pokretna osoba, te da je govorila kako je svoje nekretnine, koje je dobila od svoje obitelji, a koje obrađuje Ante Pavlov, darovala istom, da je Ljubomir Carev znao za to darovanje i da se nije protivio istom jer je bio zahvalan da mu Ante Pavlov brine o majci (svjedokinja Braškin), da se Ante Pavlov odnosio prema predmetnoj nekretnini kao vlasnik (svjedokinja Pavlov).

28.Svjedok Kuzma Carev u svom iskazu navodi da su njegov otac i otac pok. Ljubomira Careva dva rođena brata, da je predmetna čestica zvana Prijovo bila u suvlasništvu njegovog djeda Roka i njegovog brata Pave Careva, te da su se dijelili 1937. na način da je južni dio zemlje pripao Pavi Carevu, ocu Ljubomira Careva, a gornji dio njegovom djedu Roku, te da je površina donje čestice iznosila oko 2000 m², a gornje oko 3000 m² i nije imala pristupni put zbog kaskadnog položaja. Donja čestica da je upisan na ime prednika tužene Ljubomira Careva i da je u posjedu iste bila Ljubomirova majka Anka Carev, s time što se na toj čestici nije radilo, te bi na istu povremeno dolazi Ante Pavlov kod kojega je bila smještena Anka Carev. zemljište da se u zadnjih 30 godina ne obrađuje. Ovaj svjedok navodi kako je prednik tužene nakon Drugog svjetskog rata odselio u Englesku, studirao na Cambridgu, oženio Engleskinju te potom odselio u Kanadu i nikada se nije vraćao u Hrvatsku, no tvrdi kako za vrijeme Drugog svjetskog rata prednik tužene nije bio u četničkim postrojbama. Također, ovaj svjedok navodi kako je pok. Anka Carev živjela od izdašnih donacija koje je preko zaklade formirao i redovno slao njen sin Ljubomir, te da se radilo o iznosu 1.500,00 dolara mjesečno, u vrijeme doka je plaća na ovim prostorima iznosila po iskazu svjedoka 50,00 dolara, a ova saznanja crpi iz kazivanja tužene, koja je u Hrvatsku počela dolaziti 2015/2016. Tvrdi da je prednik tužitelja nakon smrt Anke Carev počeo prisvajati predmetnu česticu te podnio tužbu 1978. protiv Ljubomira Careva, a Anka Carev da je za života mogla prepisati na prednika tužitelja predmetnu česticu, što nije učinila, te je rješenjem o nasljeđivanju iza njene smrti proglašen sin Ljubomir, jer je umrla bez oporuke. Ovaj svjedok tvrdi i kako se Anka Carev žalila na ponašanje Ante Pavlova i njegove obitelji prema njoj, iako navodi da je isti brinuo o svojoj teti koja je živjela kod njega od 60-tih godina pa nadalje do smrti 1978. Kuću u selu koja je bila u suvlasništvu njega i Anke Carev da su prodali 60-tih godina, te da je Ante Pavlov za života prodavao neke čestice. Čestica na kojoj je Ante Pavlov sagradio kuću, da je također bila u vlasništvu prednika tužene. Sud je saslušao i svjedokinju Slavicu Carev, suprugu svjedoka Kuzme Careva, koja u bitnome iskazuje kao i njen suprug, s time što tvrdi da Ante Pavlov nikada nije obrađivao predmetnu česticu, da ista nikada nije bila u vlasništvu Anke Carev, da je Anka Carev tri godine boravila u Americi, te ponavlja kako ista nije raspolagala svojom imovinom za života iako je mogla. I ova svjedokinja ponavlja kako je prednik tužene slao majci mjesečni iznos od 1.500,00 dolara na ime uzdržavanja, budući je imao vlastitu kliniku u Americu, zbog čega je obitelj Pavlov dobro živjela, do te mjere da su imali kućnu pomoćnicu. Ova svjedokinja kao i njen suprug, nemaju saznanja o ratnom putu Ljubomira Careva, tj. da bi bio u četnicima, ali joj je poznato da nije dolazio nakon 1945., no tvrdi kako su razlozi tome strah koji je kod njega izazivao prednik tužitelja, plašeći ga da bi mogao biti prijavljen, o čemu joj je pričala tužena. Međutim, potvrđuje kako je na predmetnoj čestici vidjela Antu i Mariju Pavlov, da su brali smokve i trešnje, te da na čestici nalazi i jedna maslina. Tvrdi kako je vidjela oporuku supruga Anke Carev prije cca 15 godina u kojoj se

navodi da je njegov nasljednik otac tužene. Također, navodi da joj nije poznato čija je kuća u kojoj je Anka Carev živjela, da joj nije poznato kako bi svoju imovinu darovala predniku tužitelja. Iskaz u ovom postupku dala je i Mirela Carev Alviž, kćerka Kuzme i Slavice Carev, koja u bitno iskazuje kao i njeni roditelji. Dakle, smatra da se radi o čestici koja bi trebala pripasti Ljubomiru Carevu i tuženoj, da predmetna čestica nikada nije obrađivana, da Ljubomir Carev nije dolazio u državu zbog zastrašivanja o strane Ante Pavlova da je četnik i da se ne može vratiti doma, što je saznala u kontaktu s tuženom, da se Anka Carev žalila na postupanje obitelji Pavlov prema njoj, da je Ante Pavlov odlazio u Ameriku gdje je također strašio Ljubomira Careva, a ovaj da ga je oblačio od glave do pete, da je Ljubomir Carev financijski pomagao Antu Pavlova i njegovu obitelj cijeli život, te da se radilo o iznosu većem od 1.000,00 dolara mjesečno, s kojom praksom je prekinula majka tužene nakon njegove smrti, te da svoja saznanja crpi iz obitelji i kontakta s tuženom, s kojom kontaktira od prije 10 do 15 godina.

29.U postupku su saslušani supruga tužitelja ad.1. Ivana Pavlov i sin Duje Pavlov koji nemaju neposrednih saznanja o načinu stjecanja vlasništva predmetne čestice, jer se svjedokinja Ivana Pavlov udala za tužitelja 1999., a Duje Pavlov ima svega 26 godina, pa svoja saznanja crpe od tužitelja ad.1. i 2. i njihovog prednika Ante Pavlova. Iskazuju kako je pok. Ante Pavlov imao dokument da je predmetna čestica njegova, da to zna cijelo selo, te da ga nikada nitko treći nije uznemiravao u posjedovanju iste.

30.Spisu prileže i izjave rođaka stranaka koji žive u Kanadi i SAD-u, ovjerene od strane notara tih država, i to izjave Tonke Golemac, Siniše Vukšića, Nikole Čučuka. Tonko Golemac u svojoj izjavi navodi da je osobno poznavao Antu Pavlova i Anku Carev kod kojih je dolazio na ljetovanje kao dijete, a u periodu od 1983. do 1989. da je živio s Antom Pavlovom u Kaštelima. Navodi da je Ante Pavlov skrbio o teti Anki Carev, da ju je financijski potpomagao i da je ona živjela s njime u istom domaćinstvu, kao i da je uvijek govorila da su zemljišta koja Ante Pavlov obrađuje njegova, odnosno da mu ih je ona dala, dok ih je Ante Pavlov i nakon njene smrti koristio i odnosio se prema njima kao prema svom vlasništvu. Siniša Vukšić u svojoj izjavi od 10.5.2016. navodi kako je u srodstvu s strankama, te da je od 1967. do 1970. živio u Kaštelima. Također navodi da je Ante Pavlov vodio brigu o svojoj teti Anki Carev, da je živio s njom u istom domaćinstvu, da je obrađivao njena zemljišta, da je osobno pomagao u obrađivanju tih zemalja, te da nikada nije bilo sporno da iste pripadaju Anti Pavlovu. U svojoj izjavi ovaj svjedok navodi kao ta činjenica nije osporavana od strane Ljubomira Careva u vrijeme kada je Ante Pavlov dolazio u Ameriku, prije i nakon smrti Anke Carev, te navodi kako je Ljubomir Carev govorio da je sve prepustio Anti Pavlovu i da mu je bio zahvalan što je cijeli život skrbio o njegovoj majci, kao i da su njih dvojica bili u dobrim odnosima. U svojoj izjavi od 29.2.2026. Nikola Čučuk, također rođak stranaka, navodi kako je osobno poznavao Antu Pavlova i Ljubomira Careva, da je Ante Pavlov 1984. boravio kod njega u SAD-u te se tu susreo s Ljubomirom Carev. Svjedok navodi da je Ljubomir Carev nakon Drugog svjetskog rata odlučio da se nikada neće vratiti u Hrvatsku te da je sve što je imao u toj državi prepustio majci Anki Carev, da je bio upoznat s time kako je njegova majka sve zemlje koje su pripadale njihovoj obitelji davno darovala Anti Pavlovu, te da je jednom za kuhinjskim stolom Ljubomir Carev potvrdio kako je zahvalan na svemu Anti Pavlovu i da mu je drago što je njegova majka sve zemlje ostavila njemu,

jer je zaslužio i mnogo više. U svojoj izjavi ovaj svjedok navodi kako se Ljubomir slagao s time i da nikada nije svojatao nikakvu imovinu u RH.

31. Sud je u dokazne svrhe pregledao i spis ovog suda Pst-370/12, a riječ je o tužbi tužitelja Antuna Pavlova podnesenoj 8.4.2022. protiv tuženika 1. Hrvatske ceste d.d. Zagreb i 2. Republike Hrvatske, radi utvrđenja prava vlasništva na čest. zem. 1800/1 k.o. Kaštel Kambelovac u kojem postupku je sud na prijedlog tužitelja saslušao svjedoke Kuzmu Careva, Marinka Damjanova, Velimira Pavlova, Jelenu Belamarić i Davora Pavlova. U tom postupku svjedok Kuzma Carev navodi kako je sporna čestica u narodu zvana Čigulica te ju je tužitelj Ante Pavlov dobio darovanjem od Anke Carev, koja ga je prihvatila i odgojila nakon smrti njegove majke, te da nikada nitko drugi nije osporavao pravo tužitelja na posjedovanje te čestice. Svjedoci Marinko Damjanov i Velimir Pavlov također potvrđuju da je tužitelj Ante Pavlov u posjedu utužene nekretnine, te svjedok Velimir Pavlov izrijekom navodi kako je istu Anka Carev darovala tužitelju. Na strani 37. tog spisa nalazi se i izjava Ante Pavlova iz koje proizlazi da ga je tetka Anka Carev odgojila nakon što mu je majka umrla na porodu i darovala predmetne nekretnine, no nisu sačinili pismeni ugovor, ali da je on oduvijek obrađivao te nekretnine, još za života svoje tete i nikada ga nitko u tome nije ometao. Jelena Belamarić, rođakinja tužitelja u tom postupku također navodi da je njena pok. teta Anka Carev svoje zemlje ostavila tužitelju jer se o njoj brinuo za vrijeme života, te ih obrađivao. Ova svjedokinja navodi da je Anka Carev imala sina u Americi kojega je upoznala, te da je isti bio zadovoljan činjenicom da sve nekretnine iza smrti njegove majke pripadnu tužitelju jer se brinuo o njoj. Također navodi da je bila devet puta u Americi gdje je upoznala Ljubomira Careva, pa tako da je bila tamo negdje 1969. godine dok je njegova majka bila živa.

32. Sud je u dokazne svrhe saslušao parnične stranke, a tužiteljica ad.2., koja je rođena 1960. i starija od svoga brata, detaljno je obrazlagala obiteljske prilike i odnose u obitelji Pavlov i Carev. Iz njenog iskaza proizlazi da su se dvije sestre Jovanka (njena baka) i Anka Čučuk (baka tužene) porijeklom iz Šibenika udale u Kaštela za Jozu Pavlova i Pavu Careva. Jovanka Pavlov da je umrla prilikom poroda sina Ante Pavlova, a Anka Carev da je imala dva sina Ljubomira (oca tužene) i Dinka. Anka Carev da je nakon smrti sestre preuzela brigu o njenom djetetu, ocu tužitelja. Suprug Anke Carev da je umro sredinom 30-tih godina te da je ostala sama s dvoje male djece, a obje obitelji da su živjele od obrađivanja zemlje. Ljubomir Carev da je studirao veterinu, te da je u Drugom svjetskom ratu otišao u četnike, dok je njegov brat poginuo u domobranima. Zbog svoje ratne prošlosti, Ljubomir Carev da je nakon rata odselio iz države i više se nije vraćao, a Anka Carev da je pomagala majka Jela iz Šibenika, koja je došla živjeti kod nje. Također, pomagao joj je i njen djed Jozo Pavlov, koji je u to vrijeme obrađivao i njenu i svoju zemlju. Tužena ad.2. kako je predmetnu česticu Anka Carev naslijedila iza smrti supruga te da je kocem 50-tih godina donijela odluku da sve svoje zemlje daruje Anti Pavlovu, a na jednoj od njih da je sagrađena obiteljska kuća u koju su uselili 1961. zajedno s Ankom Carev. Nije joj poznato postoji li pisani ugovor o darovanju, no tvrdi da je od tete osobno čula za vrijeme dok su živjeli u zajedničkom domaćinstvu u novoj kući gdje poziva njenog oca da prebaci zemlju na sebe, čemu njen otac nije pridavao važnost. Na predmetnoj čestici da je sadio pome i kukumare, te da su se tu nalazile trešnje, smokva i pokoja maslina, a otac i brat da su viškove prodavali u otkup i na pazaru. Ljubomira Careva upoznala je 1974. kada joj je poslao avionsku kartu putem rođaka iz Šibenika s kojim se viđao, te da je boravila kod njega mjesec dana i upoznala njegovu obitelj. Tvrdi da

je Ljubomir Carev znao sve što se događa glede darovanja kojega je njegova majka izvršila u pogledu nekretnina te da je bio zadovoljan tom odlukom i činjenicom da njen otac Ante Pavlov vodi brigu o Anki Carev. O tome da svjedoče i izjave rođaka koji žive u Americi (naprijed spomenute izjave). Nije joj poznato jesu li članovi obitelji Ljubomir Careva upoznati s odlukom Anke Carev o darovanju. Opovrgava navode Kuzme Careva da bi Ljubomir Carev svaki mjesec slao njenom ocu iznos od 1.500,00 dolara na ime uzdržavanja Anke Carev, te tvrdi da to nije točno. Poznato joj je kako je Anka Carev boravila kod sina u Americi 1962., te ne isključuje mogućnost da joj je nekada poslao kakvi novčani iznos, s obzirom da se radi o majci. Anka Carev umrla je 1977. i pokopana u grobnici s pok. Antom Pavlovom. Ova tužiteljica od 1992. živi u Kaliforniji, dok tužena živi u Arizoni, te su se srele samo jednom 200. na inicijativu rođaka Nikole Čučuka, a tužena nije spominjala Kaštela niti se interesirala za predmetnu zemlju. Nakon tog ju je putem Facebook-a kontaktirala i pitala za Kuzmu Careva, negdje prije početka predmetnog postupka ukidanja klauzule pravomoćnosti i dr., pa joj je poslala pismo u kojem je obavještava o obiteljskom stablu, s obzirom da nije znala kolika su saznanja tužene o tome. Navodi kako je njen otac boravio u Americi 1984. kod rođaka Gavrila Čučuka gdje je prvi put susreo Ljubomira Careva. Riječ je o sinu brata Anke Carev. Ante Pavlov da je tada upoznao i tuženu koja je bila studentica, a rođak Nikola Čučuk potpisao je izjavu da je Ljubomir Carev upoznat s darovanjem zemalja u Kaštelima Anti Pavlovu jer se o tome pričalo za zajedničkom večerom, te bio sretan i zahvalan zbog toga. Ljubomir Carev da je bio paranoidan glede komunikacije putem pisama, zbog mogućeg otkrivanja adrese, pa je njegova supruga Anki Carev slala čestitke i pisma te slike unuka. Ante Pavlov da je umro 2008., a Ljubomir Carev prije njega, te se nitko od njegove obitelji nije javljao obitelji Pavlov. Kako živi u Americi gdje i veći dio obitelji njene bake Čučuk, poznato joj je da ni oni nisu u kontaktu s tuženom. Njenom ocu da nikada nije osporavao vlasništvo predmetne čestice, nije joj poznato da su prije njenog oca kao vlasnici bili upisani Ljubomir i Dinko Carev, a za tužbu koja je podnesena 1978. navodi da je formalnost koja je odrađena i nije joj poznat sadržaj iste, budući je njen otac angažirao odvjetnika zbog toga. Što se tiče nezadovoljstva tužene, smatra kako Ljubomir Carev predmetne čestice očigledno nije smatrao svojim, pa stoga nije smatrao da bi iste predstavljale nešto što bi njegova kćer trebala naslijediti kao zakonska nasljednica. Opovrgava i navode tužene da bi njena obitelj živjela luksuzno i imala služavku zbog sredstava koja su dolazila iz Amerike, navodeći da su oba roditelja radila, te da su angažirali osobu koja ju je čuvala dok je bila dijete, jer je majka kao šefica računovodstva u tadašnjem Koteksu često odlazila na poslovna putovanja. Jednako tako opovrgava i navode svjedoka Careva kako Anka Carev ne bi bila zadovoljna skrbi koju je prema njoj iskazivala obitelj Pavlov, naprotiv ističe kako se obitelj Carev nije odnosila prema Anki Carev kako treba, nisu joj pomagali kada je ostala udovica.

33. Tužitelj ad.1. u svom iskazu potvrđuje u cijelosti iskaz svoje sestre, te s obzirom da je mlađi, navodi kako nema saznanja o tome kako je sklopljen ugovor o darovanju s pok. tetom Ankom Carev, no tvrdi kako je ona stalno govorila Anti Pavlovu da zemlju prebaci na sebe, što ovaj nije učinio njemu nepoznatog razloga. Navodi da je njegov otac brinuo o Anki Carev od djetinjstva, da je dugo bila u koroti zbog gubitka dav sina i muža, od kojih je jedan poginuo u domobranima, a drugi pobjegao iz država jer je bio u četnicima, o čemu su izlazili feljtoni u Slobodnoj Dalmaciji sve do 1984/1985, te se njegovo ime spominje i u povijesnim knjigama. Glede života Anke Carev, njene smrti i odnosa sa njihovom obitelji i sinom, kao i

glede mjesečnih uplata na koje upire tužena i svjedok Carev, iskazuje jednako kao tužiteljica ad.2. Nije mi poznato koji je osnov stjecanja vlasništva predmetnih nekretnina Ljubomira Careva, pretpostavlja da ih je stekao iz smrti majke. Predmetnu česticu da je počeo obrađivati 1976. zajedno s ocem, koju je sam obrađivao do tada, a na njoj da su bile posađene trešnje, smokve, jedna do dvije masline, te da je otac sadio pome, kukumare, bob te prodavao te proizvode u Gomilici i na splitskom pazaru na Skalicama na crno. Nikada nitko treći, niti bilo tko iz obitelji tužene da nije tražio od njega da prestane obrađivati predmetnu česticu, pa tako ni Kuzma Carev, čije se čestica nalazi iznad njihove i nije imala puta do prije 10 godina. Nakon odlaska njegove sestre u Ameriku 90-tih ocu da je bilo slomljeno srce jer je njegova mezimica i odvela je sa sobom i unuku, nakon čega je sve manje obrađivao zemlju i bivao sve stariji, pa da je u tom periodu Kuzma Carev svoje vozilo parkirao na predmetnoj čestici. Također, Kuzma Carev da je 2005. ponudio njegovom ocu kupnju predmetne čestice, čemu se tužitelj ad.1. usprotivio. Tvrdi kako ju je sam obrađivao do 2017. kada je obolio (navodi tumor na mozgu i dva moždana udara). Tužena da mu se javila 2016. te da su joj pokazali mjesto no nije otišla na bakin grob, ali je rekla da će ih tužiti. Svo vrijeme od donošenja presude zbog izostanaka do davanja iskaza on i tužiteljica ad.2. da su u posjedu predmetne nekretnine, a da je u međuvremenu podneseno više tužbi od strane tužene prema njima.

34. Tužena u svom iskazu navodi da je njen otac uvijek govorio kako imaju zemlju u Jugoslaviji i da je komplicirano zašto nikada nisu došli na istu. Po njenom saznanju, njen otac oslobođen je iz njemačkog koncentracijskog logora od strane engleske vojske te poslan u UK, gdje su ga uputili na studij sveučilišta Cambrigde. Za navode tužitelja da je bio u četnicima, saznala je dan prije davanja iskaza. Tvrdi da je Ante Pavlov komunicirao s njenim ocem putem pisama i uvjeravao ga da se ne smije vratiti u državu jer bi bio uhićen. Također, da je njen otac svaki mjesec na račun Ante Pavlova slao iznos od 1.500,00 dolara, te da je ta praksa prestala nakon smrti bake. Novac da je slao u navedenom iznosu kako bi farma funkcionirala, te da je u te svrhe otac jednom uplatio 5.000,00 dolara za kamion, ali da je prednik tužitelja za taj novac kupio Mercedesa. Otac da se zbog pisama Ante Pavlova bojao poslati članove obitelji u bivšu i današnju RH, bojeći se da će biti zadržani kako bi on bio uhićen. Njena baka da je bila u Americi kada je ona imala dvije godine, te da raspolaže fotografijama iz tog razdoblja. Nije joj poznato da bi se njena baka žalila na ponašanje obitelji Pavlov prema njoj, no tvrdi kako nikada nije spominjala da bi predmetnu česticu darovala tužiteljima odnosno njihovom predniku. Navodi kako je točno da je tužiteljica ad.2. 1974. boravila u Americi, i da je u tom periodu bilo druženja s članovima obitelji Čučuk, zajedničkim rođacima. nema saznanja o tome da bi Ante Pavlov boravio u Americi 1984. i sreo njenog oca te u prisutnosti rođaka Čučuk izjavio zadovoljstvo činjenicom da Ante Pavlov brine o njegovoj majci i da mu je ona darovala svoje nekretnine. Nema saznanja niti o odnosu njene bake s obitelji Kuzme Carev, kao što nema saznanja o tome da bi obitelj Pavlov bila u pojeđu predmetne nekretnine od darovanja Anke Carev do podnošenja njenog prijedloga za ukidanje klauzule pravomoćnosti 2016. Mirela Carev da ju je pozvala 2015. u posjet i obavijestila da zemlja na kojoj je sagrađena kuća tužitelja i Kuzme Careva, zemlja koja pripada njenom ocu. Smatra da je njen otac bio dovoljno školovan i inteligentan te bi napravio pravni dokument kojim izražava zadovoljstvo činjenicom da je zemlja darovana Anti Pavlovu, te nema saznanja o tome što je njen otac znao glede činjenice tko obrađuje tu zemlju. Zbog proteka vremena da nije mogla doći u posjedu

podataka u mjesečnim uplatama njene obitelji Anti Pavlovu, ali tvrdi da je otac dobio ljutito pismo od Ante Pavlova jer ga je pročitao djeci, kada je prestao uplaćivati navedeni iznos, no niti tim pismom ne raspolaže.

35.Pregledom spisa ovog suda P-508/16 utvrđeno je kako je tužiteljica Ann Michelle Bredndell (ovdje tužena) podnijela tužbu protiv Joška Pavlova i Vasiljević Dinke (ovdje tužitelja) radi brisanja pogrešne uknjižbe (brisovna tužba) na čest. zem. 908 ZU 1295 k.o. Kaštel Gomilica, te da je rješenjem od 25.10.2016. taj postupak prekinut do pravomoćnosti odluke o zahtjevu za ukidanje klauzule pravomoćnosti u predmetu IP-423/78 (predmetni postupak).

36.Pregledom rješenja o nasljeđivanju ovog suda O-197/77 od 13.6.1977. utvrđeno je da je Carev Ljubo proglašen nasljednikom pok. Carev Anke umrle 3.1.1977., a njenu ostavinu predstavljaju nekretnine upisane u ZU 62 i 549 k.o. Kaštel Gomilica (predmetna nekretnina u to vrijeme bila je upisana u ZU 791 k.o. Kaštel Gomilica).

37.Kako je naprijed navedeno, nije sporno da su tužitelji upisani kao vlasnici predmetne čestice za $\frac{1}{4}$ dijela svaki, da su u trenutku podnošenja tužbe 20.3.1978. kao suvlasnici za $\frac{1}{4}$ dijela bili upisani Ljubomir Carev i Carev Dinko pok. Pavla, te da su isti prema povijesnom zk izvatku za predmetnu nekretninu upisani kao vlasnici u navedenom dijelu 1935. na temelju presude od 15.4.1933.

38.Radi identificiranja predmetne čestice sud je izveo dokaz očevitom i vještačenjem po vještaku mjerniku Anti Bošnjaku. Prilikom očevida i iz nalaza vještaka utvrđeno je da se radi o nekadašnjoj oranici (voćnjaku) koja je sada neobrađena i na njoj se nalazi 6 do 7 maslina te 7 smokava, sa sjeverne, južne i zapadne strane jasno je omeđena kamenim i betonskim pod zidovima, dok je istočna međa obilježena željeznim šipkama. Predmetna čest. zem. 1723 k.o. Kaštel Gomilica identificirana je na skici vještaka točkama 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-1 u površinu od 2013 m².

39.Prema odredbi čl. 114. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne Novine br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, dalje ZV) vlasništvo se može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

40.Odredbom čl. 159. st.1. ZV-a propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari i samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari.

41.Odredbom st. 2 istog članka propisano je da samostalni posjednik čije je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe dosjelošću u vlasništvo protekom 3 godine, a takav posjednik nekretnine protekom 10 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja.

42.Odredbom st. 3 istog članka propisano je da samostalni posjednik pokretnine čiji je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom 10

godina, a takav posjednik nekretnine protekom 20 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja.

43.Odredbom čl. 160. st. 2. ZV –a propisano je da se u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava i vrijeme za koje su prednici sadašnjeg posjednika neprekidno posjedovali kao zakoniti, poštteni i istiniti samostalni posjednik, odnosno kao poštteni samostalni posjednici.

44.Cjeneći ukupno izvedene dokaze sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, dalje: ZPP) ovaj sud smatra kako je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan. Za pravilno presuđivanje u predmetnom postupku od značaja su obiteljski odnosi obitelji Anke Carev i Ante Pavlova, njihovih prednika i mjesne prilike te vrijeme u kojem su živjeli. Nesporno je da je Anka Carev ostala udovica sredinom 30-tih, da je njena sestra umrla prilikom poroda sina Ante Pavlova, te da je brigu o njemu preuzela upravo Anka Carev. Također, da je Anka Carev imala dva sina, da je jedan poginuo u Drugom svjetskom ratu, dok je drugi bježao iz države zbog svoje ratne prošlosti, jer je najvjerojatnije doista bio pripadnik četničkih odreda. Dakle, Anka Carev ostala je udovica i bez djece, te se posvetila djetetu svoje sestre. Obje obitelji Carev i Pavlov živjele su od obrađivanja zemalja, nema dokaza da bi negdje bili uposleni i primali plaće. Stoga je uvjerljivo i logično da je Anka Carev obrađivala predmetnu česticu od udaje a uz pomoć obitelji Pavlov od 1945. do 1960., kao što je uvjerljivo i logično da je najkasnije 1960. svoje zemlje usmeno darovala Anti Pavlovu, koji je na njenoj zemlji sagradio kuću, u koju su zajedno uselili 1961. godine. Anka Carev umrla je 1977. a iza njene smrti predmetna nekretnina nije ušla u sastav ostavinske imovine, prema naprijed navedenom rješenju o nasljeđivanju broj O-197/77 od 13.6.1977. Prednik tužitelja ishodio je 1978. pravomoćnu sudsku presudu i upis prava vlasništva predmetne nekretnine, te se od tada do svoje smrti 2008. nalazi u neprekidnom kvalificiranom posjedu predmetne čestice. Od smrti svoga oca do danas, tužitelji se nalaze u posjedu predmetne čestice. Da je darovanjem Anke Carev izvršeno i valjano, te da je Ante Pavlov stekao vlasništvo njenih nekretnina dosjelošću proizlazi i iz odluke ovog suda broj Pst-370/12 od 23.12.2014., koja odluka je potvrđena odlukom Županijskog suda u Splitu GŽ-1462/2015 od 27.10.2016., u kojim odlukama se decidirano navodi kako je Anka Carev nekretninu koja je predmet tog postupka (a isto se odnosi i na predmetnu česticu) za života darovala Antonu Pavlovu usmenim darovanjem, te da je isti stupio u posjed te nekretnine i s time stekao vlasništvo po odredbama OGZ-a (paragraf 943) prije smrti Anke Carev.

45.Predmetna čestica do 1978. upisana je kao vlasništvo Ljubomira i Dinka Careva za po ¼ dijela. Međutim, iz iskaza saslušanih svjedoka Vilme Braškin, Marije Lerinc, pisane izjave Rajke Pavlov, Velimira Pavlova, Mislava Golemca, proizlazi da je nakon bijega sina Ljubomira, Anka Carev obrađivala predmetnu česticu, te sud smatra kako je to činila upravo uz njegovo dopuštenje, da joj je isti prepustio tu česticu, znajući da se nikada neće vratiti. Anka Carev je stoga u daljnjim godina suživota s Antom Pavlovom, koji je o njoj brinuo, što ne spori nitko od saslušanih svjedoka, pa ni tužena kao stranka, odlučila svoje nekretnine darovati Anti Pavlovu, te na taj način osigurati kontinuitet obiteljskog vlasništva, budući je živjela s njime u zajedničkom domaćinstvu i on je te nekretnine već obrađivao. Nakon darovanja (između 1950. i 1961.) Ante Pavlova nastavio je obrađivati predmetne čestice kao

samostalni posjednik i vlasnik, što je formalizirano presudom iz 1978. Dakle, do te presude prednik tužitelja bio je kvalificirani posjednik predmetne nekretnine duže od 10 godina, a nakon 1978. i zemljišno-knjižni vlasnik i posjednik temeljem sudske presude, dok su tužitelji predmetnu čestici naslijedili kao poštteni stjecatelji iz smrti oca, pa se u konkretnom slučaju u cijelosti ispunjeni uvjeti za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, sukladno naprijed citiranim zakonskim odredbama.

46. Tužena u postupku ničim ne dokazuje da je njen otac predmetne nekretnine držao svojim, te da iste predstavljaju njegovo vlasništvo. Ovo proizlazi iz izjava rođaka stranaka koji žive u Kanadi i SAD-u Tonke Golemac, Siniše Vukšića i Nikole Čučuka te iskaza Jelene Belamarić u postupku Pst-370/12. Ovi svjedoci navode kako je Ljubomir Carev bio zadovoljan činjenicom da njegov rođak Ante Pavlov skrbi o njegovoj majci i da mu je darovala predmetne nekretnine, što je životno uvjerljivo i logično u situaciji u kojoj se nalazio, jer očigledno nije imao namjeru povratka u državu zbog svoje ratne prošlosti, a u svojoj posljednjoj volji izrijeком ne spominje nekretnine u RH. Što se tiče iskaza saslušanih svjedoka sud im poklanja vjeru, s obzirom da u bitnome iskazuju jednako, kako je Anka Carev ostala udovica, kako je Ljubomir Carev pobjegao 1945. i nije se imao namjeru vratiti, kako je njegova majka obrađivala predmetnu zemlju i darovala je Anti Pavlovu, koji je od tada u posjedu iste i nikada ga nitko u tome nije ometao. Što se tiče iskaza Kuzme Careva, isti je u suprotnosti s njegovim iskazom dani u postupku Pst-370/12, pa mu stoga sud ne poklanja vjeru, posebno imajući u vidu iskaze ostalih svjedoka i stranaka. Iskazima njegove supruge i kćeri, te iskazima supruge i sina tužitelja ad.1. sud ne pridaje važnosti s obzirom na očiglednu zainteresiranost ovih svjedoka za uspije pojedinih stranaka u postupku. Što se iskaza stranaka tiče, iskazi tužitelja nisu u suprotnosti s iskazima svjedoka, dok tužena i nema neposrednih saznanja o odnosima u obitelji, razlozima bijega njenog oca, niti njegovim kontaktima s majkom i rođacima, u onoj mjeri u kojoj to imaju tužitelji te zajednički rođaci Nikola Čučuk, Tonko Golemac Siniša Vukšić Jelena Belamarić. Naime, Anka Carev boravila je u Americi 1962., a zajedno s Antom Pavlovom uselila je u novu kuću koja je sagrađena na njenom zemljištu 1961., pa je nemoguće i neuvjerljivo da sina nije obavijestila o tome što se događa s njihovim nekretninama i kako s njima raspolaže. Ante Pavlov boravio je u Americi 1985., što potvrđuju svjedoci Nikola Čučuk, Siniša Vukšić i Jelena Belamarić, gdje navode da je Ljubomir Carev izražavao zadovoljstvo činjenicom da je njegova majka obiteljske nekretnine darovala rođaku Anti Pavlovu koji o njoj brine. Bez obzira što se nalazio u Americi, Ljubomir Carev bio je informirana i obrazovana osoba, te je svojim nekretninama mogao raspolagati bez dolaženja u RH (npr. prodaja) što nije učinio, a mogao je u svako doba angažirati pravnu pomoć kako radi provjere stanja tih nekretnina, tako i raspolaganja njima, a umro je 2002. Dakle, sud smatra kako je Ljubomir Carev bio upoznat s onim što se događa u pogledu predmetnih nekretnina, da je iste prepustio svojoj majci, da se nije usprotivio usmenom darovanju istih prednicima tužitelja, da je znao i mogao znati za presudu iz 1978., odnosno da je znao kako se tužitelji i njihov prednik nalaze u neprekidnom kvalificiranom posjedu od darovanja predmetnih nekretnina najkasnije 1960. do njegove smrti i da je sve radnje svoje majke očigledno odobrio.

47. Slijedom izloženog odlučeno je kao u izreci.

48. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbu čl.154 st. 1 ZPP-a, a tužiteljima je obistinjen trošak kako slijedi: za sastav podneska od 9.1.2020.,

21.2.2020., 19.4.2022., 11.7.2024., za pristup na ročište od 24.1.2020., 19.2.2020., 3.6.2020., 19.5.2022. po 200,00 eura, za sastav žalbe od 14.11.2023. 100,00 eura, što ukupno iznosi 1.700,00 eura uvećano za 425,00 eura, odnosno ukupno 2.125,00 eura, uvećano za 10% zbog zastupanja više osoba, tako da trošak postupaka ukidanja klauzule pravomoćnosti iznosi 2.337,50 eura. Nakon ukidanja klauzule pravomoćnosti VPS je označen u iznosu od 40.000,00 eura tako da je tužitelju obistinjen sljedeći trošak: za sastav tužbe od 9.5.1978. 200,00 eura, za sastav ispravka tužbe od 7.1.2026., podneska od 6.3.2026., 17.3.2026. i 7.9.2026. te za trošak pristupa na ročište od 27.1.2026., 12.3.2026., 29.5.2026., 12.6.2026., 20.8.2026., 2.10.2026., 9.10.2026. i 12.10.2026. po 1.000,00 eura, te trošak pristupa ročištu za objavu odluke 100,00 eura, tako da taj trošak iznosi ukupno 12.300,00 eura uvećano za 3.075,00 eura PDV-a tako da ukupni trošak iznosi 15.375,00 eura, odnosno uz uvećanje za zastupanje više osoba od 10%, troškove vještačenja u iznosu od 549,48 eura te sudske pristojbe tužbe i presude od po 520,00 eura tako da ovaj trošak ukupno iznosi 18.501,98 eura. Ukupni trošak tužitelja stoga iznosi 20.839,48 eura.

U Splitu, 13. listopada 2026.

S U D A C

Vica Roščić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjeraka, u roku 15 dana od dana dostave prijepisa presude.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog opravka iste.

DNA:-pun tužitelja

-pun. tužene

-u spis

Broj zapisa: **9-3088e-92bc0**

Kontrolni broj: **0d16c-93b7c-efceb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

VICA ROŠČIĆ

Elektronički potpisano: 13.10.2026T14:19:27 (UTC:2026-10-13T12:19:27Z)
Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>
Broj zapisa: f4ed7868-e5d8-45f3-86b2-df4da6f8973f
Općinski sud u Splitu

